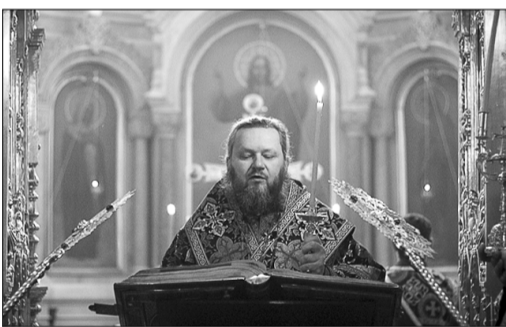

ЕПАРХИАЛЬНІЕ
НОВОСТИСумские священнослужители доставили
благотворительную помощь в зону АТО

2-4 апреля 2018 года руководителем Центра реабилитации воинов АТО и граждан, пострадавших от боевых действий на востоке Украины при Сумском епархиальном управлении УПЦ, протоиереем Александром Петренко, настоятелем храма святителя Луки Крымского г. Сумы протоиереем Максимом Денисенко была совершена поездка в зону АТО.

Священнослужители посетили земляков, военных 40-й отдельной артиллерийской бригады, которым доставили груз, собранный воспитанниками Клуба юных альпинистов имени Евгения Абалакова при Сумском дворце детей и юношества (руководитель - Вера Андреевна Паненко).

Традиционно посетили жителей села Зайцево, которое находится на линии разграничения. Доставили продукты, одежду, моющие средства и предметы гигиены, всего около тонны. В сборе гуманитарного груза приняли участие приходы Ахтырского церковного округа под руководством благочинного протоиерея Евгения Сопиги, настоятель храма Архистратига Михаила г. Ахтырка протоиерей Георгий Серый и настоятель храма Архистратига Михаила с. Журавное архимандрит Серафим (Панкратов).

Сумський Архієпископ очолив
богослужіння Великого Четвертка

5 квітня 2018 року, у Великий Четвер, архієпископ Сумський і Охтирський Євлогій очолив вечірню із Божественною літургією святителя Василя Великого у Спасо-Преображенському кафедральному соборі м. Суми. У проповіді Владика пояснив богословський сенс церковного вчення про Святе Причастя та розповів про Тайну Вечерю, згадка про яку відбувається у цей день.

Після завершення літургії було відправлено Чин умовення ніг: Преосвященний Архієпископ омив ноги священникам та звершив відповідні молитвослів'я.

Архієпископ Євлогій очолив читання
Євангелія Великої П'ятниці про страсті
Христові

Увечері 5 квітня 2018 року архієпископ Сумський і Охтирський Євлогій очолив читання дванадцяти страсних Євангелій у Спасо-Преображенському кафедральному соборі м. Суми. Під час цього важливого богослужіння у храмі молилося багато парафіян. Запалені свічки богомольці понесли до своїх домівок, щоб за благочестивою традицією нанести зображення хреста. Місто Суми осяяли свічки як свідчення віри Христової.

Парафіяни захоплених храмів УПЦ розповіли
про перебування на Святій Землі

З І Святій Землі повернулися парафіяни захоплених храмів Української Православної Церкви, які їздили в Єрусалим з особливою місією - молитися за мир у нашій державі. Місія "Дорогою Господа з молитвою за Україну" другий рік поспіль реалізується з благословення Блаженнішого Митрополита Онуфрія Центром інформації УПЦ.

Паломники розповіли про враження від перебування на Святій Землі, про Хресний хід Шляхом Скорботи, зустріч Благодатного вогню в храмі Гробу Господнього і про свято Воскресіння Христового в Єрусалимі.

Марія Фурманець - прихожанка храму на честь Успіння Пресвятої Богородиці села Птича Дубенського району Рівненської області.

Храм останні тижні знаходиться в епіцентрі уваги не лише українських, а і світових ЗМІ. Чотири роки церква у Птичій стоїть опечатана, а громада УПЦ справляє службу у переобладнаному під храм гаражі.

Пані Марія вирушала до Єрусалиму з великим трепетом, а повернулася - наповнена єрусалимською благодаттю.

"Відчуття від паломництва лишилися настільки трепетні і благодатні, що їх навіть не можна передати словами. На Святій Землі ми відчули і сльози, і радість за те, що Господь сподобив мене пройти тією стежечкою і тим шляхом, яким Він ішов. Дуже вразив Храм Успіння Пресвятої Богородиці, і особливо - Гефсиманський сад", - розповідає Марія Фурманець.

До Єрусалиму наші паломники їхали молитися за мир в у нашій державі, а також просити Господа послати спокій у селах, де люди роз'єдналися через захоплення храмів.

"Молилася про свою церкву, щоб Господь сподобив відкрити її. Щоб восторжествувала правда, адже ми виграємо усі суди, а зайти у наш храм не можемо. Молилася за своїх рідних, за знайомих, які просили помолитися, і навіть за тих, кого не знаю, але хто живе в Православ'ї, за весь православний народ", - говорить пані Марія.

З особливим трепетом жінка розповідає про сходження Благодатного вогню - подію, заради якої тисячі паломників з усього світу з'їжджаються у Велику Суботу до Єрусалима.

"На сходження Благодат-

ного вогню я чекала у Троїцькому храмі Руської місії. Вже через кілька хвилин після того як вогонь зійшов у Храмі Гробу Господнього, його доставили нам семінаристи з Києво-Печерської лаври, і тоді всі почали від нього запалювати свічки, обійматися, поздоровляти один одного. До нас у Птичу також привозили Благодатний вогонь, але на Святій Землі його зустріти - то зовсім інакше відчуття", - ділиться враженнями Марія Фурманець.

На Святій Землі наші паломники зустріли і Великдень, і спогади про це свято вони збережуть на усе життя.

"У свято Пасхи ми були у самому храмі Гробу Господнього, - розповідає жінка. - Там було дуже багато людей, і я переживала, що не зможу нічого побачити. Але і тут мені Господь допоміг - мене поставили на колону, звідки я могла бачити і всю службу, і Хресну ходу.

Сама літургія відбувалася грецькою мовою, але були возгласи і слов'янською. І коли сказали по-слов'янськи "Христос Воскресе!", то таку велику радість і трепет відчула, що, здавалося, що весь храм відповів "Воистину Воскресе!", і навіть купол храму піднявся, стіни відкрилися і було видно саме Небо - отака радість була!"

По приїзді в Україну пані Марія охоче ділиться своїми враженнями від паломництва з громадою, однак, на жаль, сьогодні навколо храму у Птичі все ще відбуваються протистояння.

"Повернувшись зі Святій Землі, звісно, хочеться думати більше про духовне і божественне, але нам доводиться обороняти нашу церкву. Із болем дізналася, як нещодавно побили одну з наших парафіянок, що боронила храм. Вже і на свою адресу чула неприємні слова від декого, але нічого, перехрестилася й пішла собі далі", - із сумом розповідає жінка про образи, які доводиться їй чути від борців із Українською Православною Церквою.

Та попри все, пані Марія ще сподівається на те, що ко-

лись громада у Птичі об'єднається.

"Знаю одне, що у нас можуть забрати храм, але не зможуть забрати нашу віру, яка від випробувань стає лише міцнішою. А усіх православних, хто чує сьогодні про храм у Птичі, просимо помолитися за те, щоб правда восторжествувала і Господь дав нам сил відстояти нашу церкву", - звертається Марія Фурманець із проханням про молитовну підтримку.

Володимир Пчоловський - парафіянин Свято-Лукинського храму села Білогородка Дубенського району Рівненської області.

Після того як представники Київського Патріархату захопили сільську церкву, громада деякий час тулилася у хатинці однієї з парафіянок, аж доки не збудувала собі спільними коштами та зусиллями новий храм. До Святій Землі Володимира спорядила громада - помолитися за те, щоб у селі настав мир та спокій.

"Для людини з села, яка вперше потрапила до Єрусалима, вражень дуже багато. Тільки я чоловік простий, не про все можу словами розповісти. І до святинь приклонялися, і Голгофу бачили, і навіть сам Гроб Господень. Головне, що ми пройшли Хресною ходою в Єрусалимі, і помолилися за мир у наших сім'ях і у нашій державі", - скромно, по-чоловічому описує свої враження від поїздки Володимир Пчоловський.

Та найбільше чоловік запам'ятав диво сходження Благодатного вогню у храмі Гробу Господнього, свідком якого стали і наші паломники з України.

"На сходження Благодатного вогню ми чекали більше чотирьох годин. У храмі Гробу Господнього було стільки людей, що, напевно, і сірнику ніде впасти було. Але це очікування варте того, щоб побачити це диво на власні очі, адже у нас в Україні такого ніколи не побачиш - це диво тільки на Святій Землі відбувається", - розповідає чоловік.

По поверненні у рідне село

пан Володимир у першу чергу пішов до рідної церкви, де поділився розповідями про Місію українців на Святій Землі із односельчанами. Говорить, для багатьох людей на Рівненщині настільки незвичними є розповіді про Гроб Господень і Дорогу Скорботи, якою ішов на стра-ту сам Ісус, що деякі односельчани намагалися доторкнутися до нього, аби відчути силу Святої Землі.

Для самого ж Володимира найбільшою радістю було дізнатися про те, що, доки він молився за примирення у Єрусалимі, до лона Православної Церкви повернулися дві сім'ї його односельчан.

"Поки я їздив, до нас перейшли ще дві родини із Київського Патріархату, тож на нашій стороні вже більше людей. І ми всі чекаємо на те, що до нашої Православної Церкви повернуться й інші односельчани", - говорить чоловік.

Руслан Степик - парафіянин Храму Петра і Павла села Кинахівці Збарзького району Тернопільської області.

Чоловік сам будівельник, тож особисто разом із односельчанами займався будівництвом і ремонтом сільської церкви, аж доки храм минулого року не захопили представники Київського Патріархату. Як і в інших громадах, все розпочалося у Кинахівцях із підбурюючих розмов, а скінчилося - сило-вим захопленням церкви.

Деякий час громада вимушена була справляти богослужіння по хатинах парафіян, але згодом об'єдналися із сусідньою громадою села Бутин, де Київський Патріархат також відібрав храм, і майже за п'ять місяців побудували там церкву.

До Єрусалима Руслана Степика відрядила громада з важливою місією - по-перше, чоловік взяв участь у Хресній ході Дорогою Скорботи з молитвою за мир в українській державі, по-друге - на Святу Землю він возив ікону архистратига Михаїла, яка є головною святинею його рідної церкви.

"До Єрусалима ми привезли ікону новомучеників землі української, яку після Хресної ходи подарували патріарху Єрусалимському. Я ж з України спеціально віз ікону архистратига Михаїла, її прикладав до Каменя Помазання, просив, щоб Господь наділив її чудотворною силою. І, коли вже повернувся із цією іконою до Єрусалима, люди приклонялися їй і плакали", - розповідає чоловік.

Василь Бойко - родом з